

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 23 травня 1981 року

№ 62 (2946)

Ціна 2 коп.

ДО НОВИХ ТРУДОВИХ ПЕРЕМОГ!

Урочисте засідання в Тбілісі, присвячене 60-річчю

Грузинської РСР і Комуністичної партії Грузії

ТБІЛІСІ, 22 травня. (ТАРС). За шість десятиріч Радянська Грузія пройшла шлях, який дорівнює століттю. Її трудячі у співдружності з народами-братами союзних республік здійснили докорінні історичні перетворення. І вони по праву пишуться своїми успіхами, досягнутими під керівництвом Ленінської Комуністичної партії.

Свій ювілей Радянська Грузія відзначає в обстановці великого політичного і трудового піднесення, викликаного величними перспективами дальшого економічного і соціального розвитку країни, які намічені ХХVІ з'їзд КПРС.

Сьогодні у великому залі Грузинської державної філармонії відбулось урочисте засідання Центрального Комітету Комуністичної Партії Грузії і Верховної Ради Грузинської РСР з участю представників партійних, радянських,

громадських організацій, трудящих республіки і воїнів Радянської Армії, присвячене 60-річчю встановлення Радянської влади в Грузії. Утворення Комуністичної партії Грузії.

Бурхливими, довго не стихаючими оплесками, стоячи, зустріли учасники засідання товариші Л. І. Брежнєва, В. В. Грінчина, Д. А. Кунаєва, Д. Ф. Устинова, В. В. Щербинського, Г. А. Алієва, Т. Я. Кисельова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Сопоменцева, Е. А. Шеварднадзе. У президії — глави делегацій, які прибули на торжество, керівники Грузії, передовики праці, воєначальники.

Урочисте засідання відкрив кандидат у члени політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії Грузії Е. А. Шеварднадзе.

Шістдесятірічний шлях — це шлях переможного походу великого жовтня по неосяжних просторах

нашої країни, це шлях, по якому Жовтень прийшов у Грузію, сказав він.

Сьогодні дороги дружби і братерства ведуть у Тбілісі — столицю Радянської Грузії. Цією дорогою прибув до нас наш найбільш бажаний і найбільш почесний гість, наш дорогий Леонід Ілліч Брежнєв, який, незважаючи на величезну зайнятість найважливішими партійними і державними справами, розв'язанням найбільших політичних і міжнародних проблем, знайшов час і можливість прийти до нас для того, щоб взяти участь у цих торжествах.

Історичний день сьогодні. Він почався з опублікованого в газетах вітального листа. Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, в якому висловлено найдобріші і найсердечніші почуття і найкращі побажання робітникам, колгоспникам,

інтелігенції, всім трудящим, комуністам Радянської Грузії у зв'язку з її славним 60-річчям.

Від імені всіх присутніх Е. А. Шеварднадзе запевнив, що комуністи, всі трудячі республіки достроково виконають завдання п'ятирічки, успішно втілять у життя історичні накреслення ХХVІ з'їзду КПРС.

З величезним піднесенням присутні обирають почесну президію засідання у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим.

Слово надається Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєву. Він виступив і довго не стихаючою овацією вітають Леоніда Ілліча. В залі звучать здравниці на честь Комуністичної Партії Радянського Союзу, Ленінського політбюро ЦК КПРС, на честь героїчного радянського народу, дружби і братерства народів СРСР.

ПОЛІТ ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

МІЖНАРОДНОГО ЕКІПАЖУ УСПІШНО ЗАВЕРШЕНИЙ

22 травня 1981 року о 17 годині 58 хвилин московського часу після завершення програми спільних досліджень та експериментів на борту орбітального комплексу «Салют-6» — «Союз Т-4» — «Союз-40» міжнародний екіпаж у складі Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта СРСР Леоніда Попова і космонавта — дослідника громадянина Соціалістичної Республіки Румунії Думітру Прунаріу повернувся на Землю. Космонавти Володимир Ковальонко і Віктор Савіних продовжують роботу на станції «Салют-6».

Спускний апарат корабля «Союз-40» зробив посадку в заданому районі території Радянського Союзу за 225 кілометрів на південний схід від міста Джезказгана. Самопочуття товаришів Попова і Прунаріу після приземлення добре.

За час семидобового польоту на борту орбітального комплексу «Салют-6»

— «Союз Т-4» — «Союз-40» міжнародний екіпаж повністю виконав заплановану програму досліджень і експериментів, підготовлену вченими і спеціалістами Радянського Союзу і Соціалістичної Республіки Румунії. Космонавти проводили фотозйомку окремих районів космічної поверхні і акваторії світового океану. В технологічних експериментах опрацювали методи одержання в умовах орбітального польоту монокристалів заданого профілю. Одержано дані про склад космічного випромінювання в навколосезонному просторі. Проведено ряд медико-біологічних досліджень та експериментів.

Спільний політ у космос радянсько-румунського екіпажу наочно продемонстрував даліше зміцнення дружби і розширення науково-технічного співробітництва між Радянським Союзом і Соціалістичною Республікою Румунією.

У К А З

Президії Верховної Ради СРСР

ПРО НАГОРОДЖЕННЯ ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ЛЬОТЧИКА-КОСМОНАВТА СРСР ТОВА. ПОВОПА Л. І. ОРДЕНОМ ЛЕНІНА І ДРУГОЮ МЕДАЛЛЮ «ЗОЛОТА ЗІРКА»

За успішне здійснення космічного польоту на орбітальному науково-дослідному комплексі «Салют-6» — «Союз» і виявлені при цьому мужність і героїзм нагородити Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта СРСР тов. Попова Леоніда Івановича орденом Леніна і другою медаллю «Золота Зірка».

На ознаменування подвигу Героя Радянського Союзу тов. Попова Л. І. спорудити бронзовий бюст на батьківщині героя.

Голова Президії Верховної Ради СРСР
Л. БРЕЖНЄВ.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль,
22 травня 1981 р.

У К А З

Президії Верховної Ради СРСР

ПРО ПРІСВОЄННЯ ЗВАННЯ ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ГРОМАДЯНИНОВІ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ РУМУНІЇ КОСМОНАВТОВІ-ДОСЛІДНИКУ ПРУНАРІУ ДУМІТРУ

За успішне здійснення космічного польоту на орбітальному науково-дослідному комплексі «Салют-6» — «Союз» і виявлені при цьому мужність і героїзм присвоїти звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка» громадянину Соціалістичної Республіки Румунії космонавтові-досліднику Прунаріу Думітру.

Голова Президії Верховної Ради СРСР
Л. БРЕЖНЄВ.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль,
22 травня 1981 р.

У К А З

Президії Верховної Ради СРСР

про скликання
Верховної Ради СРСР

Президія Верховної Ради СРСР постановляє: скликати п'яту сесію Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік десятого скликання 23 червня 1981 року в місті Москві.

Голова Президії
Верховної Ради СРСР
Л. БРЕЖНЄВ.
Секретар Президії
Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль,
22 травня 1981 р.

ПРОМОВА ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЄВА

Дорогі товариші!

З нагоди славного ювілею — 60-річчя Грузинської РСР і Компартії Грузії дуже радий передати вам і всім трудящим республіки під Центральним Комітетом КПРС, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів СРСР найширші, сердечні поздравлення. (Бурхливі, тривалі оплески).

Ваше свято — це свято всіх радянських людей, всієї великої сім'ї радянських народів. Всюди в нашій країні знають: Грузія — це прекрасний куточок землі, де живе відкритий серцем народ, який здавна цінить людське благородство, патхепну працю, ратну доблесть і вірність у дружбі. (Тривалі оплески).

Історична доля Грузії була нелегкою. Століттями зазнавала вона навал чужоземних завойовників, які спустошували країну. Але покоління наших предків виявились твердими, як скелі Кавказу. Вони відстояли свою незалежність, створили і зберегли самобутню, в багатьох відомостях унікальну національну культуру. (Тривалі оплески).

Благодійну роль при цьому відіграли добровільне приєднання Грузії до Росії, дружба з великим російським народом, що поглиблювалась віками. (Тривалі оплески).

Країні сипи грузинського народу були активними

учасниками Жовтневої революції, відважно билися на фронтах громадянської війни. А в суворі роки Великої Вітчизняної війни сини і дочки Грузії самовіддано підійнялись на захист Радянської Батьківщини. 270 тисяч з них — майже третина тих, хто пішов з республіки на фронт, — віддали життя в боротьбі з агресором. Пам'ятайте про цих людей свячено. (Оплески).

Соціалізм приніс Грузії справжню свободу, розбудив глибокі творчі сили її народу. Як і всі інші республіки, вона за роки Радянської влади невідомо змінилась.

Фактично було створено заново промисловість республіки — металургію, автомобільну, машинобудівну, хімічну та багато інших галузей. А недавно ваш щедрий край порадував і відкриттям власної нафти. Сьогодні Грузія по суті переживає новий надзвичайно важливий етап індустріалізації, причому на найвищому технічному рівні. (Оплески).

Та ж картина повзнула і в сільському господарстві. Ви досягли вдесяти п'ятиріччі рекордних урожаїв чаю, цитрусових, винограду, плодів і овочів. У країні уважно приділяються до цікавих експериментів, які проводяться в республіці. Я маю на увазі вдосконалення управління виробництвом і заготівлями сільсько-

господарської продукції, стимулювання праці, кооперацію між громадянськими і особистими господарствами.

А візьміть науку, культуру, мистецтво Грузії. Вчені республіки зробили чимало видатних відкриттів. У літературі, живопису, музиці, театрі, кіно, архітектурі Радянської Грузії є чудові творіння, які збагатили багатонаціональну радянську культуру. Помітним зльотом художньої творчості відзначили останні роки. І тут, звичайно, відіграє роль спрямовуюча діяльність ЦК Компартії Грузії, який завжди правдивий тон у роботі з майстрами культури, допомагає їм, активно сприяє їх творчому пошукові. (Оплески).

Всі радянські люди знають Грузію і як нашу всеосягну здравницю. Вони відпочивають у вас за теплу гостинність, за те, що ви робите для збереження здоров'я мільйонів трудящих. (Оплески).

У цілому вклад республіки в загальне надбання країни тепер постійно зростає. За десять років виробництва промислової продукції подвоїлось, а середньорічне виробництво сільськогосподарської продукції зросло в півтора рази. Завдання десятиї п'ятирічки по основних показниках економічного і соціального розвитку виконані достроково. Це, товариші, добрі досягнення. (Оплески).

Впевнений старт взяла Грузія в новій, одинадцятій п'ятирічці. До свого ювілею ви дали понад заданню на 80 мільйонів карбованців промислової продукції. Поздоровляю вас з цим успіхом. (Тривалі оплески).

Вірадно відзначити, що в Радянській Грузії панує атмосфера справді інтернаціональної дружби. Грузини і росіяни, абхазі і українці, осетини, вірмени і азербайджанці, греки і курди — представники більш як сімдесяти національностей пліч-о-пліч працюють на благо республіки і всього радянського народу. (Тривалі оплески).

Досвід вашої республіки — це одне переконливе підтвердження правильності ленінської національної політики вашої партії. (Оплески).

Ваші досягнення — результат наполегливої роботи сотень тисяч трудящих республіки. Це також результат організаторської і політичної діяльності ЦК Компартії Грузії, бюро ЦК на чолі з товаришем Шеварднадзе, енергію, творчий підхід до справи і принципи якого ми всі знаємо і цінимо. (Тривалі оплески).

Всі ми пам'ятаємо які негативні явища свого часу мали місце в республіці. Їх було названо в постанові ЦК КПРС по Тбіліському міському партії, в ряді інших документів ЦК, прямо адресованих комуністам і трудя-

ДО НОВИХ ТРУДОВИХ ПЕРЕ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

цтва Грузії. Мета цих документів полягає, насамперед, у тому, щоб докорісно оздоровити обстановку в республіці, зміцнити її економічний потенціал, допомогти трудящим успішніше розв'язувати завдання комуністичного будівництва.

Партійна організація республіки зробила правильні висновки з цієї критики. Ви змінили розпорядки принципів і безкомпромісну боротьбу з негативними явищами, за зміцнення партійної і державної дисципліни, за правильну кадрову політику. Зроблено багато, щоб утвердити позитивні процеси в економічному і соціальному житті республіки. (Оплески).

Греба й далі беззастановно дбає про те, щоб моральна атмосфера в Грузії була чистою, як ваше гірське повітря, а молоддь добре знала і продовжувала країні традиції старших поколінь, самовідданих трудівників і безмежно відалих Батьківщини патріотів. (Оплески).

Передові люди Радянської Грузії — це наша спільна гордість і слава, і в день ювілею країни говорять їм всенародне спасибі. (Оплески).

Звичайно, товариші, все сказане не означає, що у вас немає серйозних проблем і недоліків у роботі. Вистає, на жаль, і того і другого (Пожавлення в залі).

У найближчі роки Грузія повинна піднятися до деяких історичних показників економічного розвитку. Ви, наприклад, відстали по виробництву продукції сільськогосподарства, особливо м'яса, молока, нас. В промисловості у нас величезні втрати робочого часу. Вам треба швидше освоєвати нові потужності. Прискорення темпів чекає реконструкція ряду великих підприємств, розвиток молоді нафтопромисловості, потужностей по видобуванню марганцю, мідної руди. Треба також німаю зробити для розв'язання житлової та ряду інших соціальних проблем. Дуже важливі завдання у вас — повніше використання трудових ресурсів. Їх треба активніше залучати до розв'язання ключових господарських завдань як всередині республіки, так і за її межами.

Ви ставите питання про будівництво залізничної напівострову, через Кавказький перевал. Ідея ця живе давню. Труднощі такого будівництва величезні. Але ж не менше труднощів створює відсутність залізничні. Мають, настав час виринути зайнятися цим дуже складним інженерним, але важливим економічним завданням. (Тривалі оплески).

Дальше піднесення економіки Грузії вимагає підвищення інтенсивності і спеціалізації її сільськогосподарства. Ваш вклад у реалізацію загальносоюзної продовольчої програми слід було б збільшити. Резерви у вас тут є.

У стилі строки надійно забезпечити народ продуктами харчування і сільськогосподарською сировиною — ось завдання, яке партія поставила тепер у масштабі всієї країни. Ми повинні його розв'язати і розв'яземо обов'язково. (Оплески).

Тепер продовольча програма формується. Воно — це під кабінетних розрахунків, вона повинна спиратися на досвід і можливість господарства. Тому дуже важливо, щоб колгоспи, радгоспи,

райони, області, всі республіки конкретно визначили, яким може бути їх максимальний, підкреслюю — максимальний вклад у цю справу першорядної ваги. Слід добре подумати, як добути, щоб кожний карбованець капітальних вкладень, кожна додаткова тонна добрив повною мірою окуналися зростанням продукції полів, садів і ферм.

І колгоспи, і радгоспи, всі люди, зайняті в сільському господарстві, повинні бути по-справжньому зацікавлені в тому, щоб на загальносоюзному столі було якнайбільше їх продукції. Зацікавлені і морально і матеріально. Вміло використовувати місцеві ресурси, гонко враховувати кліматичні та інші особливості даної зони, правильно визначити набір культур — усе це краще можна зробити на місці. Треба зважити за правило — не заважати ініціативі місць, а заохочувати її, якщо, звичайно, вона не йде врозріз з загальнодержавним інтересом. (Тривалі оплески).

Надзвичайно важливою складовою частиною продовольчої програми є, звичайно, тваринництво. Цедаремно XXVI з'їзд назвав його ударним фронтом. А от у вас в республіці результати в цій галузі поки що залишають бажати кращого. Продуктивність стада зростає не досить швидко. Тому важливо, що ви тепер взяли курс на те, щоб перетворити Грузію в республіку високорозвинутого тваринництва. (Оплески).

Ключове завдання в піднесенні тваринництва — зміцнення кормової бази. У цьому плані пильний п'ятиріччя значною мірою повинна стати п'ятиріччя кормів.

Сільське господарство не ізольоване від інших сфер економіки. Виробництво сільськогосподарської продукції забезпечується тепер не тільки працею на полях і фермах, а й роботою сотень заводів і фабрик, безгоспаною організацією транспорту. Тому ясно, товариші: кожне міністерство, об'єднання, підприємство, враховуючи поставлене партією завдання розв'язання проблем продовольства, повинно передбачити у своїх планах конкретні заходи зривання цього. Я маю на увазі показники зростання поставок сільському господарству техніки, мінеральних добрив, пального, інших засобів виробництва, переробки сільськогосподарської продукції, розширення виробничого і культурно-побутового будівництва на селі.

Окремо хочу згадати ще на одному питанні, яке стосується і міста, і села. Це — боротьба за райони, економічне використання матеріальних ресурсів, боротьба з усякого роду втратами. Ми втрачаємо цілому багато продукції через те, що це не навчилися як слід берегти народне добро. Втрачаємо через небайдальність окремих людей на виробництві, через прорахунки конструкторів, через те, що тим чи іншим керівникам підприємств бракує державного підходу, через погану організацію перевезень і зберігання продукції.

Серйозну увагу треба приділити організації своєчасної і повної переробки всього виробленого в колгоспах і радгоспах урожаю. Тут важливим є хазяйський підхід та ініціатива керівників колгоспів і радгоспів, усіх трудівників села. Це і одне з найважливіших завдань відповідних міністерств, усіх партійних, радянських і господарських

органів. Треба поставити справу так, щоб не пропав жоден грам зерна, фруктів і овочів. (Тривалі оплески).

Втрали виснажити не самі по собі. У них є конкретні вивуваті. Ми слабо питаємо з них вивуваті. З другого боку — ми ще недостатньо заохочуємо тих, хто вміє економити сировину, паливо, енергію, хто вміє берегти кожну державну копійку. А робити це треба, обов'язково треба, товариші. Наше господарство щодня наражається на народні втрати. Всього його розв'язок підпорядкований народному благу. Нам під силу пережити всі кризи витрат, якщо підняти на цю справу всі наші партійні, радянські, профспілкові, комсомольські організації, весь народ. Активне залучення всіх трудящих до боротьби з втратами — хороша форма участі має в управлінні справами суспільства.

Товариші! Двадцять шостий з'їзд КПРС дав живлючий імпульс трудовій і політичній активності всього радянського народу. Рішення з'їзду будять думки людей, загострюють почуття нового. Атмосфера піднесення, яка панувала на з'їзді, передається всієї країні. Весну нової п'ятирічки радянські люди зустріли неохоче, дані статистики говорять про це переконливо. Тепер головне — не втратити темп, швидко досягнути успіху, ідучи до нових рубежів. Думало, що і ваша республіка тут не підкачає! (Тривалі оплески).

Дозвольте, товариші, тепер сипнеться трохи на справах міжнародних.

Зовіщій політичній ідеї XXVI з'їзду КПРС роблять свою справу, розширяючи шляхи до серйозного політичного діалогу, до переговорів щодо основних проблем миру. Якби не було цих великих і сміливих ініціатив, висутих наших з'їздом, весь сучасний політичний ландшафт був би ілюдовим, невирозним, як Кавказ без Кавказького хребта. (Оплески).

Минуло три місяці після з'їзду — і жодна з тем, запропонованих нами для обговорення, не стала менш значимою. Навпаки, їх актуальність зростає.

Взяти, наприклад, район Близького Сходу, який для Грузії, та й усієї нашої країни справді є близьким. Те, що відбувається там, є жорстоким, трагічним і небезпечним. Хіба можна закрити очі на безіранне ставовище і страждання мільйонів палестинців? Хіба може залишатися байдужим доля Лівану, якого терзає ізраїльська воляччя і який буквально стікає кров'ю? Одиш неабачний крок, і воєнна пожежа може охопити весь район Близького Сходу. І невдово, як далеко полетять іскри пожежі.

Радянський Союз виступив з пропозицією, яка дає хороший шанс попрацювати колективно з метою стабілізації обстановки на Близькому Сході. Йдеться про скликання міжнародної конференції в цьому питанні. Наша пропозиція щодо цього зустріла широкий позитивний відгук в арабських країнах і в багатьох інших державах.

Ми за активні переговори в ім'я оздоровлення міжнародних відносин. Повною мірою це стосується ситуації в Персидській затоці і навколо Афганістану. Воно загострилося через те, що Вашингтон намагався вчинити

грубий тиск на Іран і організував інтервенцію проти афганської революції. Обстановка стала ще напруженішою внаслідок небувалої концентрації збройних сил США в усьому цьому регіоні.

Як розрядити обстановку? Ми бачимо кілька можливостей: домовлятися окремо про гарантування миру та безпеки в регіоні Персидської затоки і також окремо про врегулювання становища навколо Афганістану — або ж обговорювати міжнародні аспекти обох цих питань. При цьому, звичайно, суверенітет усіх держав цієї зони повинен бути надійно забезпечений. Про втручання в їх внутрішні справи не повинно бути й мови. Так що Радянський Союз готовий до переговорів, до того ж у різних варіантах. Біда тільки, що в таборі НАТО, де так люблять галузувати про «радянську експансію», «радянську загрозу», досі відмовляються у відповідь на наші пропозиції.

Щодо Афганістану у нас позиція ясна. Ми за його повну незалежність, позаяк його статусу позаболово країни. СРСР, як і всі інші країни, за політичне врегулювання, яке поклало б край неоголошеній війні проти Афганістану і дало йому надійні гарантії невторгання.

Угода про політичне врегулювання дала б змогу встановити, за погодженням з афганською стороною, строки і порядок виведення радянських військ з Афганістану. Невідновлення інтервенції проти Афганістану повинно бути надійним гарантованим. Виведення військ могло б здійснитися в міру втілення в життя досягнутих домовленостей. Справу галузево насамперед вперта відмова пакистанських керівників домовитися з Афганістаном і припинити втручання в його справи.

Товариші! Ми щойно відсвяткували День Перемоги. А через місяць буде сорок років з початку Великої Вітчизняної. Ці дати — 9 Травня і 22 червня примушують знову й знову замислюватися над тим, що відбувається в Європі, де двічі починалися світові війни. У сімдесяті роки Європа відчувала смак розрядки. Але тепер становище змінюється на гірше. Насамперед через рішення НАТО розмістити в Західній Європі нові американські ракети середньої дальності. Цей план НАТО, недавно знову підтверджений на римській сесії ради цього блоку, покликаний служити задоволенню безмірних апетитів Пентагону. Інтересам безпеки європейців він ніяк не відповідає. Ниганди обмеження і навіть зменшення ракетно-ядерних озброєнь у Європі на основі балансу сил, додержання принципу рівності можна і треба вирішити шляхом переговорів. Ми готові до них. Слово за Вашингтоном.

Разом з тим мушу заявити з усією відповідальністю: ми не зможемо залишити без наслідків розміщення на європейській землі нової американської ракетно-ядерної зброї, націленої на СРСР і наших союзників. У цьому разі ми будемо зобов'язані подумати про додаткові оборонні заходи. Якщо потрібно буде, ми знайдемо переконливі засоби, щоб захистити свої життєві інтереси. І хай тоді не паріають планувальники НАТО. (Тривалі оплески).

Але, повторюю, це не наш вибір. Мир, який ґрунтується на взаємному страханні, нас не приваблює. Ми віддаємо перевагу мирові при якому рівні озброєнь стаються дедалі нижчим, а масштаби і якість співробітництва в усіх галузях зростають і вдосконалюються. (Оплески).

Радянський Союз — за угоди, здатні зменшити гостроту воєнного протистояння НАТО і Варшавського Договору. (Оплески). Цим цілям служать, зокрема, пропозиції скликати конференцію по воєнній розрядці і роззброєнню в Європі. Тепер питання про конференцію розглядається на зустрічі представників 35 держав у Мадриді. Великим кроком, спрямованим на те, щоб розв'язати перешкоди, які заважають її скликанню, є заява СРСР про готовність поширити заходи довіри'я на всю європейську частину півночі країни. Зрозуміло, за умови відповідного кроку і з боку західних держав. Але вони чомусь удають, що заважають про це. Якщо західні держави не готові сказати зараз, яким буде їх зворотний крок по розширенню зони заходів довіри'я, то вони могли б дати відповідь не в Мадриді, а безпосередньо на самій конференції.

Тепер у країнах Західної Європи зростає рух проти розміщення нових американських ракет, за якісний початок переговорів з Радянським Союзом. Багато державних діячів там розуміють необхідність збереження розрядки. І все більше стає тих, хто усвідомлює: політика відмови від переговорів, покладання надії на воєнну силу — є політика відмови від здорового глузду.

Великий Рууставелі більш як вісім століть тому сказав: «Не гордитесь, люди, силою! Бросьте галузку за пазуху!... Ведь довольно малой искры, чтоб большую сжечь дубраву!». (Оплески).

Добре б прислухатися до цього мудрого заклик, додержуватися його людям в усіх країнах, на всіх континентах сьогодні, коли вже видно поріг третього тисячоліття нашої ери! (Тривалі оплески).

Дорогі товариші! Свято у вас чудове, ювілейне свідчує гідно Ювілейні торжества ваші, можна сказати, пробитий духом дружби народів, хорощого трудового піднесення, гордістю до досягнутих і великих планів на майбутнє. І це дуже добре. (Оплески). А вже попереду всіх нас чекає велика напружена робота.

Чого ж побажати вам на майбутнє? Дійте сміливіше, працюйте ще наполегливіше підійміть її далі авторитет Радянської Грузії. Радянські люди впевнені, що ваша союзна республіка ще не раз порадує країну новими трудовими перемогами. (Бурхливі, тривалі оплески).

Повних вам успіхів, товариші, і великого особистого щастя! (Тривалі оплески).

Хай живе чотирнадцять орденосна Радянська Грузія! (Бурхливі, тривалі оплески).

Братерський привіт комуністам Грузії! (Бурхливі, тривалі оплески).

Хай живе неперорина дружба радянських народів! (Бурхливі, тривалі оплески). Всі встають. Учасники засідання скандують: «Слава КПРС!», «Дружба!», «Мир!», дунають вигуки «Ура!».

Промова товариша Л. І. Брежнева була вислухана з величезною увагою і не раз переривалась бурхливими, тривалими оплесками.

Леонід Ілліч Брежнев під гарячі оплески вручив тов. Е. А. Шеварднадзе привітання Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР Центральному Комітету Комуністичної партії Грузії, Президії Верховної Ради Грузинської РСР, Раді Міністрів Грузинської РСР.

У пам'ять про це свято Л. І. Брежнев передає Центральному Комітету Комуністичної партії Грузії, Президії Верховної Ради і урядові республіки картинку відомого радянського художника Юрія Кольцова «У сім'ї єдиній», яка символізує нерозривну дружбу народів країни Рад.

Потім виступив Е. А. Шеварднадзе. Звертаючись до товариша Л. І. Брежнева, він сказав:

— Ми будемо завжди пам'ятати вашу сьогоднішню промову — якраз, глибоку, по-ленінському мудру. Всі ми глибоко вдячні вам за високу оцінку досягнутого і разом з тим повністю приймаємо цілком справедливий критику на нашу адресу. Проблем і серйозних недоліків у нас, на жаль, справді вистачає. Смію вас запевнити, що всі ваші поради, рекомендації і вказівки будуть виконані.

Властивий вам, Леоніде Іллічу, найвищий такт на дозволив у ювілейні дні сказати й про інші наші недоліки, сказати більш суворо, більш вимогливо. Але ми-то знаємо, які це недоліки і скільки їх у нас і в економіці, і в управлінні народним господарством, і у використанні внутрішніх резервів.

Все це ми бачимо, все це знаємо, все це ясно і повністю усвідомлюємо. І саме ця обставина вселяє в нас певність у тому, що наявні недоліки будуть подолані і подолані остаточно! Мене десять років, і своє 70-річчя Радянська Грузія відзначатиме під знаком виконання завдань, визначених сьогодні в програмі Леоніда Ілліча Брежнева.

І саме сьогодні хочеться підкреслити, що всі свої успіхи Грузія добивається в братній сім'ї радянських республік завдяки допомозі і постійній підтримці всього радянського народу.

Сьогодні на свято дружби і братерства зібралася уся велика сім'я радянських народів. І наше перше похвальне слово дружби ми звергаємо до старшого брата в цій нашій сім'ї — до великого, геніального російського народу, чий революційний оптимізм і стійкість, працелюбність і самовідданість, глибокий інтернаціоналізм і цілеспрямованість, привітність і чуйність є для всіх високим і надихаючим прикладом.

І якнайкраще відповідає думок нашого свято, його головному смислу, основному його змісту той чудесний подарунок, який ви, дорогий Леоніде Іллічу, піднесли сьогодні Радянській Грузії в день її 60-річчя. Це чудове по-

лотно. Спасибі вам велике! Внутрішні закони розвитку нашої партії такі, що вона народжує, виховує, загартовує і формує керівників, вождів, лідерів ленинського типу, ленинського складу, які при дозрілій історичній ситуації беруть на себе величезну відповідальність, ведуть партію по ленинському шляху, продовжують Е. А. Шеварднадзе.

Такою найбільш видатною особою нашої епохи є Леонід Ілліч Брежнев. З приходом Леоніда Ілліча до керівництва Центрального Комітету, Полібюро ЦК повсюдно в партії утверджується дух і творчість, дух ініціативи, і творчий дух — дух якогось демократизму. Як сказав Леонід Ілліч, дух справжньої товарищескості.

Коли ми говоримо про успіхи, досягнуті республікою в 70-і роки, то слід враховувати, що вони були не тільки роками триумфального походу. В той період були й труднощі, були й невеликі складнощі, були й помилки. Процес оздоровлення морально-психологічного клімату і утвердження позитивних тенденцій був не одностороннім, проходив він не тільки вперёд, і болісно.

І якщо нам вдавалося знаходити найвірніші, єдинокорисливі розв'язання складних проблем, то головна роль у цьому також належить Леоніду Іллічу Брежневу. І, повірте, наш народ добре знає і високо цинить це.

Під керівництвом товариша Л. І. Брежнева сформувалася той науковий стиль і наукові методи роботи, які відповідають вимогам розвинутого соціалізму, нашої сучасної епохи. Його відзначає гідне подиву вміння підбирати людей, згуртовувати, піднімати їх на розв'язання важливих і складних завдань, спираючись на всі позитивні тенденції.

З ім'ям Леоніда Ілліча Брежнева нерозривно зв'язано розробка грандіозної програми миру, прийнятої XXIV з'їздом, поглибленої і розширеної на XXV і XXVI з'їздах КПРС. Жоден політичний і державний діяч сучасності не вніс такого вирішального вкладу в справу збереження і зміцнення миру в усьому світі, відвернення загрози термоядерної війни, як Леонід Ілліч Брежнев.

І сьогодні Леонід Ілліч прокинувся говорив про зміцнення збереження миру з ім'ям щасливого майбутнього і прогресу людства, виклавши позицію Центрального Комітету партії і Радянського Уряду. Як було сказано, ми віддаємо перевагу мирові, при якому рівні озброєнь стають дедалі нижчим, а масштаби і якість співробітництва в усіх галузях зростають і вдосконалюються. Разом з тим, якщо потрібно було б, ми знайдемо переконливі засоби, щоб захистити свої життєві інтереси.

Наша республіка, весь наш народ, всі ми підтримуємо зовнішньополітичний курс партії, аважують таку політику своєго кро-

ЕМОГ!

ною справою. І сьогодні ми заявляємо, що Грузинська республіка, як і всі республіки Закавказзя, завжди буде надійним бастионом на південних рубежах нашої великої Батьківщини.

З такими думками, з такими почуттями, з таким добрим, оптимістичним настроєм Радянська Грузія відкриває нову сторінку своєї історії і вступає у своє сьоме десятиріччя, щаслива і радісна, сповнена сил і енергії.

Виступ тоз. Е. А. Шеварднадзе не раз переривався тривалими оплесками.

Із славним ювілеєм трудящих Грузії сердечно поздоровили керівники делегації: Москви — член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ММК КПРС В. В. Гришин, Ленінграда — другий секретар обкому КПРС М. Я. СУСЛОВ.

Під звуки урочистого маршу з розгорнутим прапором, карбуючи крок, у зал входять воїни Радянських Збройних Сил. Вони запевнили, що й надалі пильно стоятимуть на варті саящених рубежів Вітчизни, надійно охоронятимуть мирну творчу працю радянських людей.

Потім з привітанням виступили глави делегації союзних республік: кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів РРФСР М. С. Соломенцев, член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький, кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії Білорусії Т. Я. Кисельов, кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії Узбекистану Ш. Р. Рашидов, член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії Казахстану Д. А. Кунаєв, кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії Азербайджану Г. А. Алієв, перший секретар ЦК Компартії Литви П. П. Грішкявічус, Голова Президії Верховної Ради Молдавської РСР І. П. Калін, перший секретар ЦК Компартії Латвії А. Е. Восс, перший секретар ЦК Компартії Киргизії Т. Усубалієв, перший секретар ЦК Компартії Таджикистану Д. Расулов, перший секретар ЦК Компартії Вірменії К. С. Демірчян, перший секретар ЦК Компартії Туркменістану М. Г. Гапуров, Голова Президії Верховної Ради Естонської РСР І. Г. Кебін.

Промовці підкреслили, що висока оцінка досягнень Радянської Грузії, дана в промові товариша Л. І. Брежнєва, в привітанні ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, радує всіх радянських людей, бо розквіт братньої республіки — це ще одне свідчення корінних переваг соціалістичного ладу, це — ленинська національна політика в дії. Глибоко аргументована промова Леоніда Ілліча Брежнєва, говорили промовці, висвітила нові грані в розвитку нашого багатонаціонального союзу, показала, з якою твердістю КПРС і Радянська Держава відстоюють справу миру, Положення і висновки, які вона містить,

послужать мобілізації сил на успішне втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС, завдань одинадцятиріччя.

Політиці партії, заявляли промовці, ми зобов'язані досягненнями в праці, радістю жити в обстановці справжнього народовладдя, працювати і вчитися в умовах миру, з впевненістю в непорушності рубежів нашої Вітчизни, завоювань соціалізму. Політика Комуністичної партії наповнила новим змістом вікові дружні зв'язки наших народів, сформулювала між ними відносини справжнього братерства.

Зцементована КПРС інтернаціональна єдність і міцний класовий союз дотомогли нашим народам встояти у смертній боротьбі з фашизмом.

Радянські люди, відзначалося на засіданні, сповнені твердої рішимості зробити нинішній рік роком ударної праці, гідно почати літопис нової п'ятирічки, безустанно зміцнювати економічну та оборонну могутність Батьківщини.

Промовці відзначали, що трудящі всієї країни, одноставно схвалюючи і гаряче підтримуючи внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії і Радянської держави, висловлюють щире вдячність ЦК КПРС, його Політбюро, Леоніду Іллічу Брежнєву за безустанну турботу про благо народу, про мир на Землі.

Одноставно, з великим піднесенням учасники урочистого засідання прийняли Вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР, тозарішеві Л. І. Брежнєву.

Із заключним словом виступив Е. А. Шеварднадзе. Він запевнив Центральный Комітет КПРС, Президію Верховної Ради СРСР, Радянський Уряд, особисто товариша Л. І. Брежнєва в тому, що комуністи, всі трудящі Радянської Грузії доб'ються нового піднесення господарського і культурного будівництва, нових успіхів у дальшому економічному і соціальному розвитку республіки.

Немовби передаючи естафету трудових звершень батьків і дідів своїм синам і внукам, голозуючий надає слово для привітання молодому поколінню республіки — комсомольцям, піонерам і жоатеням. Вочи запевнили, що будуть вірними продовжувачами славних справ ленинської партії.

Урочисте засідання оголошується закритим. Його учасники стоячи співають «Інтернаціонал».

* * *

Увечері для учасників засідання майстри мистецтв Грузинської РСР дали урочистий концерт.

На концерті були присутні товариші Л. І. Брежнєв, В. В. Гришин, Д. А. Кунаєв, Д. Ф. Устинов, В. В. Щербицький, Г. А. Алієв, Т. Я. Кисельов, Ш. Р. Рашидов, М. С. Соломенцев, Е. А. Шеварднадзе, керівники Грузинської РСР, члени делегації.

У концерті, який пройшов з великим успіхом, взяла участь художня колектива Москви, Ленінграда, всіх союзних республік.

24 травня — День болгарської освіти і культури, слав'янської писемності і друку.

ПОДОРОЖІ

В дорозі

...Цю поїзду до Рильського монастиря запропонував господар особняка, де ми зупинилися на кілька днів, дядя Венчо. «У вихідні я частенько відпочиваю там із сім'єю», — повторював він, звечора готуючи свого «фіата» в дорогу.

На ранок, у передчутті хорошого дня, дядя Венчо був у добром гуморі. І, як тільки всі ми зручно зоситилися в авто, він вимкнув портативний магнітофон, що «барабанна» модний ритм на передньому сидінні, і затягнув старовинну болгарську пісню — то була одна з гайдучьких пісень, яка «слухала» колись, за часів візантійського поневолення (1018—1185), плач зведеного народу...

Рильський монастир, куди ми їхали, — також один із свідків славної історії болгарського народу. Дата його народження — XIV—XIX століття. Він, розповідали тамтешні мешканці, після візантійської неволі бачив нове піднесення Болгарії в роки Другого Болгарського царства і був свідком нозого поневолення народу — турецького поневолення.

І все-таки за тих страшних часів, розповідав дядя Венчо, в ньому, монастирі, — тоді своєрідному культурному й духовному центрі, — вирувало життя народу. Там розповсюджувались богомольські книжечки, написані у протизагу офіційній церковній літературі, в яких так чи інакше відбилися погляди народних мас...

Від міста Благоевграда, звідки виїхав «фіат» дяді Венчо, до Рильського монастиря — пара десятків кілометрів. Та їхати треба довго: густо звивлючись, розпечена літнім сонцем дорога круто йде вгору Рила-Родопського надгір'я. Ми зупиняємось перепочити в затінку, де з-під гранітного камення б'є холодне джерело води... Але дядя Венчо — місний житель і майстер автотранспортного підприємства, для якого поняття води надто буденне й прозаїчне, — радить: «Не пийте багато води. Невадві будемо в монастирі — ось там справжня вода!»

По дорозі ми ще зупинилися на кільканадцять хвилин у давнього знайомого дяді Венчо. Його будинок самотньо стоїть у глибокому каньйоні, на березі холодної гірської річки Пірін. «Далі ми вже нікого не зустрінемо, — каже дядя Венчо. — Це тільки товариш мій забрався так далеко — у нього он — бачиш? — рибне господарство, форель вирощує».

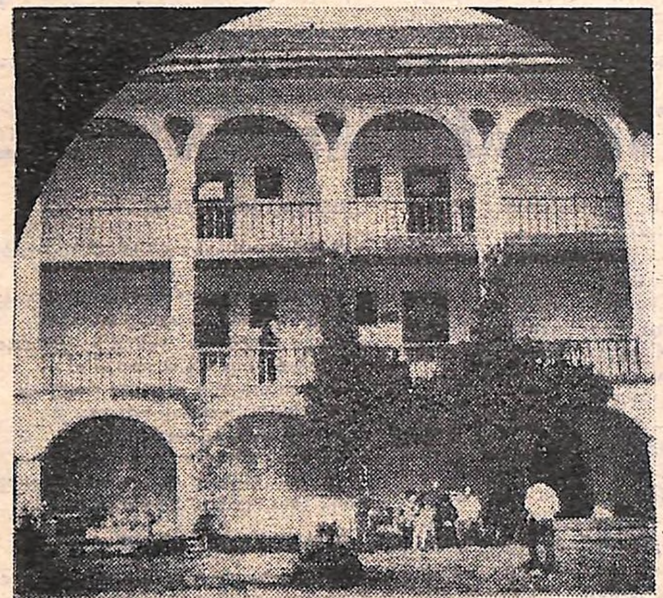
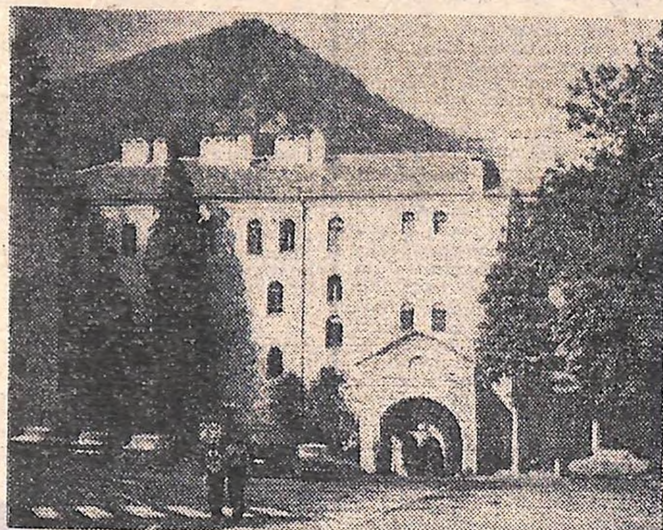
Сівши на один з валунів на березі річки, дядя Венчо знову заспівав болгарську народну пісню. До нього підійшла Софія — дочка, що таном їхала з нами. Вмостившись у батьна на колінах — так само, як звисла ще з раннього дитинства, — вона підхопила мелодію пісні. Дядя Венчо вторив їй густим басом...

... Невадві ми були біля монастиря. Він виявився якось одразу, наче випав із сувої гір. Тут асфальтова кінчалася. Перед нами — ванка брама воріт, лисича брунвіна і тиша прекрасної пам'ятки болгарської архітектури — Рильський монастир...

**В. КОВАЛЕНКО,
Т. КОВАЛЕНКО.**

На знімках: Рильський монастир; дядя Венчо і Софія Янчеви; у дворі монастиря-музею.

Фото авторів.

Витоки дружби глибокі

«Приїт Болгарії, що пута вікові в священній боротьбі розбила щент, навіни, Що виноград ростить і рози на крові, Яну пролив народ, у єдності великій!»

Цими словами Мекенма Рильського учні Кіровоградської середньої школи-інтернату почали вечір інтернаціональної дружби. Присвячений він був національному святу Болгарії — Дню болгарської культури, освіти, слов'янської писемності і преси, який у братній республіці щороку відзначають 24 травня.

Готуючись до свята, школярі зібрали багато літератури про життя болгарського народу, про історію розвитку молодіжного руху і влаштували книжкові виставки. Шкільний клуб інтернаціональної дружби прикрасили стенди про радянсько-болгарську дружбу, виготовлені руками старшокласників.

Цікавою й змістовною була програма вечора. Та найбільший інтерес у присутніх, безперечно, викликав виступ гостя з Болгарії — Голова Георгі Іванова, котрий навчається в Кіровограді. Він знає багато сказань, легенд і притч про великих слов'янських просвітителів — братів Кирила і Мефодія, основоположників слов'янської писемності, її значення.

Продовжуючи розмову, почав роботу шкільного КіДу, про роботу радянсько-болгарську дружбу, старшокласники Л. Пиненко, Н. Похалюк, І. Васильєва та інші розповіли про роботу шкільного КіДу, про багатий пізнавальний матеріал, який удалося їм зібрати. А вже кілька років триває листування між п'ятикласниками

шкіль-інтернатів Кіровограда і болгарського містечка Бургаса. Вони не просто ведуть довірливе листування, а, демонструючи про тематику, обмінюються книжками, пластинками, кудожніми виробами, зібраними матеріалами про розвиток культури, освіти, про життя своїх ровесників. Дружба міцніє, набирає сили.

І витоки її, мабуть, починаються ще в тій славній давнині, коли два болгаряни — Кирило і Мефодій — прагнули знайти літери і знаки, щоб ними всі слов'яни могли писелювати свої щирі почуття.

**Г. БУГАЄВА,
голова ради первинної організації Товариства радянсько-болгарської дружби школи-інтернату м. Кіровоград.**

ТРЕТЬЯКОВСЬКА ГАЛЕРЕЯ

Її зали неначе гігантський літопис, у якому послідовно відбито етапи народної історії.

Б. ЙОГАНСОН,
народний художник СРСР.

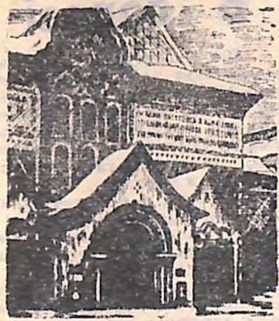
1956 року 24-річний московський купець Павло Михайлович Третьяков придбав у Петербурзі у художника Шильдера ревізійну картину «Спокує». Це єдине в уськ відомостях золоті покладо початок одному з найбільших художніх зібрань світу — Третьяковській галереї. У засновник, людина освічена і патріот, загорівся мрією про створення для народу музею національного мистецтва і присвятив своє життя цій благородній меті. Він зібрав усе прогресивне, демократичне, що створював російський пензель. Рани спілкування із світом мистецтва розширили у колекціонера безомілкуний смак і почуття прекрасного. Він став видатним знавцем

мистецтва. До його думки прислухалися його оцінки вважалися безперечними.

На замовлення Третьякова в 70-х роках пишуться портрети видатних діячів російської культури — письменників, художників, композиторів, учених. З року в рік зростає його колекція. Галерея вже тісно в невеликому купецькому будинку, і прибудова йде за прибудовою. Третьяков показує свої скарби в інших містах і за кордоном, усюди пропонує російське реалістичне мистецтво. 1881 року він відчинив двері своєї галереї перед широкою публікою. (За один цей рік колекцію Третьякова подивилось близько 8 тисяч чоловік).

У вересні 1992 року П. М. Третьяков дарує своє зібрання Москві. Щедрий, бескорисливий

125 РОКІВ З ЧАСУ
ЗАСНУВАННЯ

дар рідному місту підготовлений усім життям колекціонер-патріот. Москва з вдячністю називає його своїм почесним громадянином.

Уроцистий акт передачі галереї місту вилився у справжній триумф російської культури. Прямим його наслідком був скликаний 23 квітня 1894 року перший імені П. М. Третьякова з'їзд російських художників і любителів мистецтва. З'їзд працював дев'ять днів і обговорив наочні проблеми розвитку російського мистецтва, питання життя і творчості художників. Грандіозне національне свято — «Третьяковський дім» — закінчилося великим концертом, у якому виконувались твори російських композиторів і вивисана на честь з'їзду опера композитора А. Арєнського «Рафаель»...

Революція дала Третьяковській галереї нове життя. Збагатилася фонди галереї. Сюди надійшли картини з Румянцевського музею, найцінніша колекція російського іконопису художника І. С. Остроухова, картини Цвєтковської галереї, кілька націоналізованих приватних колекцій. Зібрання галереї постійно поповнюється працями вразлими до революційного і радянського багатонаціонального мистецтва. Число експонатів досягло шість мільйонів 60 тисяч!

Третьяковська галерея стала найбільшим культурним центром країни. Тут провадиться велика науково-освітня робота. Читальниця лекцій з питань мистецтва, організовуються виставки, зустрічі з художниками, турки для школярів.

Через зали галереї щороку проходять близько 2 мільйонів чоловік. Особливі за Московською знайомий шість мільйонів усіх країн світу.

Н. СЕМЕНОВА.

Вернісаж «ПК»

— У мене теж є Шарик.

Без слів...
Малюнки В. ПОСТОЕНКА.

БАТЬКИ І ДІТИ

ВЕСЬ У МЕНЕ

— Що це ви, мамо, говорите, що наш Петя та не в мене вдавесь? Ні, скажу я вам, Петя — це вишній я, як статуя розкопана, так і всім іншим. От хоч би й учора — приносить з дитсадку додому блок югославської жуванки «Де дістав?» — питаю. А він: «Це, татуно, довга історія. Жуванку Кирилкові батько привіз. А тому треба було трос коліс до іграшкового МАЗа. Так їх йому дістав у Юрія за набір олівців «Конструктор», який виміняв у Степанка за чотири гачки для ловлі щук. Ну а гачки виліз у Сергія за двадцять етикеток з-під шва з твоєї колекції!»

Отож я й кажу: синюс у мене — вишній я. Ми з ним, як дві краплі води...

Володимир ПОЛІЩУК.
Новоархангельський район.

(ФЕ)НОМЕНАЛЬНО

ФУТБОЛКА НА ВСІ СЕЗОНИ

Багато модних і гарних речей вітчизняного виробництва появляється на прилавках наших магазинів. Відчувається, що наші художники-модельєри не даремно, як то кажуть, зарплату одержують.

Та далі від інших пішли швейники Бердянської трикотажної фабрики, що на Запоріжжі. У спортивних магазинах нашого міста ви ще можете придбати гарні футболки їхнього виробництва. А щоб не сплутати ці виробки з пошитими на інших підприємствах, читай: е товарні ярлики. На бердянських футболках написано: «Футбайка чоловіча М-87. Ціна 5-00».

НОВИНИ

До рідного, близького

Цю поїздку ми влаштували для учнів профтехучилища області. Перед тим зустрілися з ними, поцікавилися, де вони хочуть побувати у святкові травневі дні. Учень Олександрійського МПТУ № 1 Ігор Літвинюк та викладачка Кіровоградського МПТУ № 2 Тетяна Мороз, наприклад, виявили бажання відвідати міста-герої. Їх підтримали товариші по навчанню. І ми відправили туристський поїзд за маршрутом Кіровоград — Брест — Мінськ — Кіровоград 315 вагонів і двічі побували в містах, де в роки минулої війни грімали бої.

Велика група туристів з Кіровоградщини побувала в Москві, Волгограді, Одесі. Чимало людей вирушило в дорогу, щоб проїти стежками народних месників, які били ворога на території нашої області. Це здебільшого колишні фронтовики, їхні сини і внуки.

Л. СТЕПАНОВА,
старший методист Кіровоградського бюро подорожей та екскурсій.

ФУТБОЛ

«Зірка» — «Океан» — 0:1

У дванадцятій турі першого кола чемпіонату країни з футболу «Зірка» на своєму стадіоні приймала «Океан». Перед цією зустріччю гості із сімкою очками займали дев'ятнадцяте місце, а кіровоградці з дев'ятьма очками — тринадцятий рядок у турнірній таблиці.

На 24-й хвилині привабливий господарів Юрій Шейбан зі штрафного сильного пробив, але воротар «Океану» Юрій Жуков був на місці. Не минуло й п'ятихвилин, як нападуючий переніс Юрій Зубков метрів з тринадцяти прямо виконав штрафний. І м'яч (не без помилки голкіпера Валерія Музичука) опинився в сітці.

У другому таймі наші земляки мали не одну можливість аривити рахунок. Та вони діями надто мляво, поточно і рахунок не змінили до кінця гри.

Редактор В. СТУПАК.

ТАКА «АРИХМЕТИКА»

Він зайшов до нас і сказав:

— Здоровенькі були!
— Ви хто будете? — поцікавився наймолодший студент «П'ятого колеса» П. Свистун, хоч усім і так було ясно, що прибулець — гуморист.

— Я щойно зі Львова, — відразу взяв ініціативу у свої руки Борис Мироненко (бо саме він завітав до нас того дня). — там і живу, а до Кіровограда прибув у службових справах. Між іншим, писати я навчився саме на кіровоградській землі — тут пройшли мої дитячі роки...

І гуморист-земляк поклав на наш стіл свою новеньку книжечку «На веселій орбіті», що вийшла торік у видавничстві «Камінар» у Львові, — як підтвердження того, що нині він не тільки здорово пише, а й... друкується. До речі, це вже друга самостійна збірка творів Бориса Мироненка (перша вийшла в київському видавничстві «Радянська Україна» 1975 року).

Кілька гумористичних віршів ми й пропонуємо увазі читачів «П'ятого колеса».

НЕВДАЛИЙ НАПАД

Вночі грабіжник до квартири вдерся, На сонного господаря напав. Піднявши пістолет на рівень серця, Від неборака грошей зажадав. Зітхнув господар тяжко: — Ви спочатку Спитайте, чи у мене гроші є! — Й квитанцію про виплату податку Нападникові мовчки подає. Оглянувши її із нетерпінням, Грабіжник пістолет сховав уміть: — Хтось, дійсно, був з податкоуправління, Мені вже тут нема чого робити!

ПЛАТА ЗА ЗДОРОВ'Я

— Блискуче пройшла операція, сер, Старанно заштопав я хворому шлунок!.. На жаль, пацієнт мій раптово помер, Як тільки йому показав я... рахунок!

ГОТЕЛЬ ЗА ДОЛАР

Прибиг до хазяїна вранці жидлиця: — Яке недобство! Урвався терпець! У вас неможливі умови в готелі, Всю ніч я від страху дрижав у постелі: Дві миші у номері бились, пищали — Й на хвилику зімкнути очей не давали! — А ти за свій долар, — хазяїн скипів, — Хотів би побачити біжку біків?

ЖЕБРАК І ПОЛІСМЕН

Юнак жебракував на Бродіві. А полісмен йому: — Гей, ти! Жебракувати тут не вільно, Штраф — десять доларів плати! — Нема ще й долара у мене... — Тоді ще стій, чорт забори, І решту грошей неодмінно Для сплати штрафу набери!

«ЗАРУБІЖНИЙ»
ГІСТЬ «ПК»

КАЗКИ «ПК»

Анатолій
КУРГАНСЬКИЙ.

ЖИЛИ БУЛИ ДІД ТА БАБА...

— Бабко, сядете?
— Ой, що ви!
Чи ж я не постою?
Хай сіда он той,
у джипсах
Дідок з бородою...

м. Кіровоград.

БАЗАР «ПК»

Роман
ПОПОВИЧ

ВИРОСТИВ ДІД РЕДЬКУ

Виростив дід Федька На городі редьку. Федька радий: редька є! Федь собі сміється — Тим, хто редьку продає, Весело аивється!

м. Кіровоград.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавничства

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.